

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов
Несташлуци брата и сестре

Уживао сам у књизи ”Ја и моја сестра Клара”. То је роман састављен од двадесет четири поглавља у којима су описани несташлуци дечака и његове старије сестре Кларе. У њему упознајемо занимљиве ликове: њихове брижне и понекад строге родитеље, тетку Ему, чика Тонија, његову жену, и бебу Сузану... Њихов живот чине богатијим кућни љубимци: пас Шнуфи, мачак Казимир, причљиви чика Тонијев папагај Пипо и тетка Емине рибице.

На почетку књиге откривамо да су ова деца саосећајна јер разбију касице да чика Тонију поклоне новац. Они су маштовити, радознали и разне идеје им падају на памет. Из најбољих намера ураде шашаве ствари које би могле неке да нашкоде- као кад су нахранили рибице виршлама, мамином кремом за подмлађивање намазали бебу Сузану како више не би била црвена и наборана, или кад је Клара ошишала брата. Свака прича лепо се завршила јер су они добра и паметна деца која на крају све испричају родитељима. Поглавље ”Добро дело” описује такав догађај. На Кларин предлог своју стару одећу поклонили су сиромашној деци, али су помислили да та деца имају сиромашне родитеље, па су им дали татине нове ципеле и мамину хаљину. Када су изненађени родитељи тражили своје ствари, Клара је рекла: ”А зашто сиромашни морају увек да носе старе ствари?”. Порука ове приче је да и родитељи могу нешто да науче од деце.

Издвојио бих поглавља ”Духови” и ”Глупан” која су ме насмејала. У првом се деца претварају да су духови из филма који су кришом гледали, а у другом се дечак наљутио јер га је папагај назвао глупаном. Необично ми је што се у роману не помиње дечаково име, то је зато што тај дечак може бити било ко од нас - мој друг, брат или ја.

Овај роман препоручио бих свакоме ко жели да ужива у њиховим доживљајима, али и научи много о особинама због којих ће деца постати бољи људи. За мене је најлепши однос између брата и сестре који понекад праве шале на рачун оног другог, али се воле и подржавају, као мој брат и ја.